

JONG
LEREN

stichting
confessioneel
onderwijs

JL.nu

juli 2017

PERSONEELSBLAD VAN STICHTING JONG LEREN

Aan tafel over tevredenheid
"Praten over onderwijs,
levert energie op!"

Wat vind jij?
Er werken (on)voldoende
mannen in het basisonderwijs

Valeska Wolfs:
"Een studiereis is een boost
om jezelf te ontwikkelen"

Beste collega's

De laatste JL.NU van dit schooljaar. Met een stralende foto op de voorkant, sprekende kleuren. Wij worden er altijd blij van wanneer we het blad thuis in de brievenbus vinden.

Je vindt ook deze keer inspirerende verhalen over collega's en ontwikkelingen in de organisatie. Naast intranet, schoolbezoeken en gesprekken met collega's is JL.NU een mooie manier om op de hoogte te blijven van de ontwikkelingen binnen Jong Leren. Natuurlijk vind je in deze editie weer een aantal items over 'de mens' achter jouw collega, met zijn of haar ambities, en ervaringen of bezigheden naast het werk.

De redactie stelt bij elk nummer van JL.NU een onderwerp uit de strategische beleidsagenda centraal. Dit keer ligt het accent op personeelsonderwerpen: strategische personeelsplanning, een gesprek over het personeelstevredenheids-onderzoek en meerdere artikelen over leren en ontwikkelen: onze corebusiness.

Als College van Bestuur zijn we trots op onze mooie organisatie en de medewerkers die bij Jong Leren werken. Samen bouwen we aan goed onderwijs!

En wat jullie ook gaan doen deze zomer (klussen, naar de camping, naar de hondentraining, of...), wij wensen jullie een fijne vakantie toe en hopen jullie allemaal gezond terug te zien in september.

Veel leesplezier!

PAUL
SYTSKE
JOHN

Korte berichten

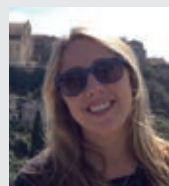
Stakende leerkrachten Bommelstein halen de krant

Leren door te doen LOF-subsidie voor Lisa ter Veen van 't Venne

"Verbinding is een belangrijk woord in het onderwijs. Verbinding tussen ouders, leerkrachten, leerlingen, vo, po, externen et cetera.

Wanneer ergens ruis op de kabel ontstaat, dan bruis ik van de ideeën", vertelt IB'er en groepsleerkracht Lisa ter Veen. "Wij werken met Slimfit en constateerden dat de kinderen die minder makkelijk leren, minder leerrendement genieten. Tijd voor actie! Kinderen die basis/kader uitstromen, mogen in het voortgezet onderwijs praktijkgericht leren, waarom niet in het basisonderwijs? Via het LerarenOntwikkelfonds (LOF) heb ik een subsidie in de wacht gesleept waarmee we 'Leren door te doen' mogelijk kunnen maken. Wat een geluk! We creëren verbinding, want we hebben alle partijen nodig voor deze kans!"

Brette van Veen

Leerkracht groep 2, Opmaat Nieuw-Vennep

7 vragen aan...

1. Wat was je eerste bijbaantje?

Een krantenwijk, samen met mijn broer. Daar kocht ik mijn eerste MP3-speler van.

2. Wie was je favoriete leraar?

Mijn lievelingsjuf is juf Moon. Ze heeft mij drie jaar lang lesgegeven op de Franciscusschool. Dankzij haar leuke, uitdagende lessen en passie voor het vak wilde ik ook juf worden. Als de klas een beetje druk was, liet zij ons lekker uitrazen op het schoolplein. Daarna gingen we natuurlijk weer hard aan het werk!

Colofon

JL.nu is een uitgave van Stichting Jong Leren. **Concept en realisatie:** TextArt, Heerhugowaard. **Redactie:** Heleen Broerse, Paul Bronstring, Esther van Dokkum, Sytske Feenstra, Nadine de Keijzer, Tineke Puts, Annette Schaak, Arthur Snaauw, Ria van der Scheer, John van Veen. **Fotografie:** Esther van Dokkum e.a. **Vormgeving:** Studio Martin Rasch, Opmeer.

Lisettes
web/apptip

kleutersdigitaal.nl

Lisette Neijzen is ICT-medewerker bij Stichting Jong Leren. Op deze plek in JL.nu geeft zij iedere keer een interessante of leerzame web- of apptip.

Volgend schooljaar gaan alle scholen binnen Jong Leren aan de slag met iPads in groep 1 en 2. Iedere leerkracht van groep 1 en 2 wordt (nog meer) wegwijs gemaakt in de digitale wereld van kleuters. Op deze website vind je allerlei interessante ideeën en hoe je digitale middelen betekenisvol in kunt zetten in je klas. Kijk snel op www.kleutersdigitaal.nl

Fruities & Smoothies op de Aloysiuschool

Met ondersteuning van hun meester Rob Storm en begeleiding van 'Educatieve stad' hebben de leerlingen van groep 8 de afgelopen weken gewerkt aan een ondernemingsproject. Ze hebben fruit verkocht voor het goede doel. "Fruit verkoopt makkelijker dan auto's en je maakt meer winst", aldus de voorzitters.

Op de achterpagina van JL.nu lees je een uitgebreid interview met vier ondernemers van de school.

3. Welke sociale media gebruik jij?

Ik gebruik Facebook, Instagram en Snapchat om makkelijk contact met mijn vriendinnen te onderhouden. Maar ik vind het natuurlijk veel leuker om hen in het echt te zien.

4. Waar mogen we jou voor wakker maken?

Voor helemaal niks. Ik hou van slapen!

5. Waar haal jij je inspiratie vandaan?

De kinderen. Zij komen met interessante, verrassende en verfrissende ideeën. Ook haal ik inspiratie vanuit mijn opleiding bewegingsonderwijs. Kinderen willen van nature veel bewegen en daarom doe ik veel energizers en bewegingsspellen met hen in de klas. Daarna kunnen zij

weer geconcentreerd aan de slag.

6. Welke onderwijsinnovatie verrast jou?

Bij Opmaat volgen we het traject 'Leren zichtbaar maken' van John Hattie. Door de kinderen meer inzicht te geven in wat zij leren en welke doelen zij behalen, is hun intrinsieke motivatie groter. De kinderen uit mijn groep worden hierdoor getriggerd en zijn meer betrokken bij hun eigen leerproces.

7. Wat weten veel mensen niet van jou?

Dat mijn vriend en ik een klushuis hebben gekocht, waarin we elk weekend hard aan het klussen zijn. Het is nu nog een bouwval, maar hopelijk is het volgend jaar af!

Martijn van Sliedregt

de nieuwe bedrijfsarts

Even Appen met

Martijn, wat zijn je eerste bevindingen bij Jong Leren?

Wat ik ervaar is dat een baan als leerkracht leuk werk is, waarbij energiegevers en energievragers te vinden zijn.

Tijdens mijn spreekuur zoek ik naar de balans tussen deze twee. Maar ook tussen werk en privé.

En verder?

Ook het persoonlijk contact met de directeuren vind ik belangrijk. Als ik van hen verneem welke vraag zij hebben, dan kan ik dat meenemen in mijn advies.

👍 Daarvoor gaan we komend schooljaar de overlegmomenten met de bedrijfsarts, de verzuimconsulent en de directeuren weer op de agenda zetten.

Da's mooi.

En kun je nog iets persoonlijks over jezelf vertellen?

Misschien leuk om te weten: ik speel sopraansaxofoon in een muziekbond voor feesten en partijen. 🎷🎺🎸

“Nieuwe rollen vragen om andere faciliteiten”

Strategische Personeelsplanning

Jong Leren kijkt vooruit. Onze scholen profileren zich met toekomstgerichte onderwijsconcepten om in te spelen op krimp. Ook willen we het dreigende lerarentekort aanpakken. Daarnaast vragen we van onze huidige medewerkers andere vaardigheden die aansluiten bij het onderwijs van de toekomst. Strategische personeelsplanning is het instrument dat onze visie, strategische keuzes en formatie samenbrengt. De werkgroep Strategische Personeelsplanning* heeft een lijn uitgezet om dat te bereiken. “Het is een document in beweging en 17 collega’s hebben meegedacht over de inhoud. Controller Frank Verweij is daarbij onze rekenmeester. Want het moet ook financieel haalbaar zijn”, aldus stafmedewerker P&O Tineke Puts.

*In deze werkgroep zitten Sytske Feenstra, Tineke Puts, Marjolein van Noord, Christa Ettema en Patricia Dresens, Alma Pereboom en Frank Verweij

Andere rol van de leerkracht

Nieuwe onderwijsconcepten, de vorming van integrale kindcentra, maar ook de ontwikkelingen in het reguliere onderwijs, vragen om nieuwe rollen van de leerkracht. Tineke: "Leerkrachten worden coach, reken- of taalspecialist, stagebegeleider et cetera. Dat is een manier om talenten beter te benutten, maar het vraagt ook iets anders van medewerkers. En als mensen zich specialiseren, doen ze dat dan voor één school, of wil je dat ze die kennis op meerdere scholen inzetten? Dat is een van de vraagstukken waarmee we ons bezighouden."

Administratieve lasten verminderen

Volgens Christa Ettema, directeur De Ark (N-V), is het belangrijk dit traject samen met de medewerkers aan te gaan. Daarom heeft zij mensen opgeroepen mee te denken. "Als wij andere dingen van leerkrachten vragen, dan moeten ze over de inhoud mee kunnen beslissen. We hebben waardevolle suggesties gekregen. Faciliteren is een volgende stap. Ik vind het belangrijk dat leraren zich blijven ontwikkelen. Als ze klem lopen op administratie, dan moet je erover nadenken dat deels te centraliseren. Het klinkt als een stap terug, maar het lijkt ons een goede manier om wat werkdruk weg te nemen, en ruimte te maken voor het professionaliseren van onze medewerkers."

Lerarentekort en goed werkgeverschap

Ook op de arbeidsmarkt wil Jong Leren zich profileren als een goede werkgever. Want er dreigt een tekort aan leerkrachten, maar we hebben ook te maken met een tekort aan vervangers. "Goede vervangers wil je behouden en dat geldt natuurlijk ook voor de mensen die we in dienst hebben", benadrukt Tineke. "Daarom heb ik vitaliteit en het voorkomen van verzuim hoog op mijn agenda staan. Daarnaast volg ik met Alma en Sytske in de leergang Strategisch HRM van de PO-raad om dieper op deze zaken in te gaan en de afdeling P&O beter in zijn kracht neer te zetten. Want in een groeiende organisatie is het ook belangrijk om je medewerkers te laten groeien."

Anders denken

Feit blijft: de pot met geld verandert niet door nieuw beleid. Daar is Christa eerlijk in. "Maar vanuit mijn economische achtergrond vraag ik me wel vaak af of je dingen niet anders kunt organiseren. Moet je alles per se op school doen, kun je bepaalde dingen uitbesteden, waardoor je team zich kan focussen op goed onderwijs. Op mijn school zijn we dit jaar bijvoorbeeld een pilot gestart met een eventencoördinator die flexibel inzetbaar is. Natuurlijk hangt het van de grootte van je school af wat je kunt proberen, maar denk eens anders. Kijk naar je werk, wat kun je anders doen? En denk vooral met ons mee, want strategische personeelsplanning gaat ons allemaal aan."

Charlotte van Weezenbeek:

"Investeer in studenten"

"In mijn 'vorige leven' werkte ik binnen HR, dus ik denk graag mee over dit soort onderwerpen. Door dit soort bijeenkomsten te organiseren, komt er bovendien kennis bovendien die je goed kunt benutten, want er waren duidelijk meer collega's die affiniteit hebben met dit onderwerp."

Het is goed dat onze betrokkenheid gevraagd wordt, maar wat mij betreft had dat al in een eerder stadium gemogen. Na een presentatie van 'het plan' was er helaas niet veel tijd om uitvoerig met elkaar in gesprek te gaan. Wel hebben we nog een aantal suggesties kunnen delen. Ik denk dat het belangrijk is om te investeren in goede stagiaires om het personeelstekort in de toekomst tegen te gaan. Misschien kan Jong Leren wel meedenken over de opleiding. Of een stagedag organiseren voor al onze stagiaires, met leuke en leerzame workshops. Op die manier bied je studenten een leuke dag, wat hopelijk helpt voor de binding met Jong Leren. Laat hen ervaren dat ze gewaardeerd worden, want goede nieuwe aanwas hebben we echt nodig!"

Tirza Colleye-van der Galiën is IB'er en werkt op twee scholen van Jong Leren. Op maandag en donderdag werkt ze op de Immanuelschool en op dinsdag vind je haar op de Franciscusschool in Haarlemmerliede. Ze gunt ons een kijkje in een week uit haar werk- en privéleven.

Maandag

De trap op de Immanuelschool in Rijsenhout is klaar! Onderaan de trap staan onder andere de tafels en bij de bovenste treden de regels van de kanjertraining. Wat is het mooi geworden!

Dinsdag

'studiedag op locatie' met het team van de Franciscusschool.

Woensdag

Het is mijn vrije dag. Met juf Jelka van de Halverwege, mijn zus, loop ik de avondvierdaagse in Castricum met onze eigen kinderen.

Donderdag

Vandaag wordt de bibliotheek van de Immanuel officieel geopend. Een feestje!

Vrijdag

Op vrijdag ben ik vrij. Even genieten van het prachtige weer met Chris, mijn man, in onze tuin.

Zaterdag

Weekend... familietijd! Met mijn kinderen bezoek ik mijn ouders die aan het kamperen zijn. Mijn vader herkennen collega's wellicht als meester Henk van de Halverwege.

Zondag

Vaderdag vieren in attractiepark Drouwenerzand. Doe eens gek en ga over de kop met je oudste zoon... genieten!

Dit was mijn (werk)week!

Een nieuw gezicht op het stafkantoor

Sinds 1 april werkt **Alma Pereboom** als stafmedewerker P&O bij Jong Leren. Zij is de opvolger van Marjolein van Noord. “Het voelde vanaf dag 1 goed”, vertelt Alma. Samen met Tineke Puts is zij verantwoordelijk voor het personeelsbeleid. Een nieuw gezicht, dus een nieuw verhaal.

Alma, wie ben jij?

“Ik ben 56 jaar oud, woon in Heiloo en heb 2 volwassen zoons. Ik ben dol op Frankrijk en heb een huis in de Dordogne. Ik houd van lekker creatief bezig zijn met verf of textiel, en mijn passie is styling en interieur. Zo knap ik bijvoorbeeld oude meubels op die ik verkoop. Ook dans en zing ik graag en ben ik lid van een popkoor.”

En je loopbaan: wat heb je hiervoor gedaan?

“Hiervoor heb ik 4 jaar als beleidsmedewerker P&O bij Stopoz gewerkt. Daarvoor werkte ik in het bedrijfsleven in de sector bouw en techniek als personeelsadviseur. Ook ben ik werkzaam geweest als loopbaancoach. Sinds enkele jaren coach ik af en toe mensen met behulp van paarden en het is geweldig om de effecten daarvan te zien. Maar ik ben ook twee jaar werkloos geweest, omdat het bouwbedrijf waar ik toen werkte failliet ging. Toch vond ik op mijn 53e een nieuwe baan en nu op mijn 56e weer. Niets is onmogelijk!”

“Het proces naar zelfsturing van mensen vind ik enorm interessant”

Wat trekt jou in je nieuwe baan?

“Het onderwijs vind ik een heel leuke tak, omdat je te maken hebt met professionals. Iedereen heeft leren en ontwikkelen in zijn bloed zitten. Inmiddels zijn Tineke en ik de taken aan het verdelen. Zo houdt Tineke zich onder andere bezig met verzuim en vervanging. Mijn taak is hoofdzakelijk de beleidsmatige kant: het meedenken over de ontwikkeling van medewerkers en de organisatie. Er is nu bijvoorbeeld veel aandacht voor eigenaarschap van de leerlingen. Als leerkracht kun je dit natuurlijk veel beter overbrengen, wanneer je zelf ook aan het roer staat van je eigen ontwikkeling en loopbaan. Dit proces naar zelfsturing van mensen vind ik enorm interessant!”

Zijn er ook uitdagingen?

“Ja, zo vind ik de invloed van politiek in het onderwijs best lastig. En instanties als het Participatiefonds en het Vervangingsfonds leggen steeds meer zaken neer bij de besturen. Dit betekent dat steeds meer tijd van P&O naar administratieve taken gaat, dat zou ik liever anders zien!”

En wat wil je nog meer delen?

“Ik ben realistisch, maar ook een idealist. Zo had ik 2009 een sabbatical en ben ik naar Ghana gegaan. Daar deed ik ontwikkelingswerk en woonde ik bij een gezin in. Ik heb daar geleerd dat je door schaarste steeds creatiever wordt. Het kan allemaal best iets minder denk ik; groener en duurzamer. We mogen ook wel respectvoller omgaan met dieren; bio-industrie kan echt niet meer.”

Maarten Denters neemt afscheid als lid van de Raad van Toezicht van Jong Leren. Hij blijft nog wel actief in het onderwijs bij twee andere RvT's. We legden hem het woordweb voor, waaruit hij vier woorden koos die centraal staan bij zijn RvT-werkzaamheden. Ook voegt hij een woord toe: INTUÏTIE. "Dat is de basis van ieder proces om verder te komen."

Woordweb Welke woorden spreken voor jou?

Wij geven ruimte
Wij dagen uit
Wij leren samen

- NIEUWSGIERIG
- RESPECT
- VERTROUWEN
- INSPIREREN
- ONTMOETEN
- VAKMANSCHAP
- MEESTERSCHAP
- KENNIS
- DELEN
- VERNIEUWEN
- AMBITIE
- DOELEN
- KRACHT
- TALENT
- VEILIG
- LEF
- INNOVATIE
- CREATIEF
- ONDERNEMEN
- DOEN
- BEWEGING
- FOCUS
- NETWERK
- ONDERZOEK
- KEUZES
- VRIJHEID
- VERBINDEN
- OMGEVING
- ONTWIKKELEN
- CREËREN
- EXPERIMENT
- LEIDERSCHAP
- STUREN
- PASSIE
- ZIEN
- TOEKOMST
- LUISTEREN
- INTUÏTIE

Vakmanschap

"Toezichthouders moeten veel informatie duiden. Dat kan alleen als je voldoende weet van het gebied waarin je je begeeft. Ik heb de onderwijsportefeuille bewaakt. Als toezichthouder sta je op afstand, maar moet je goed thuis zijn in de materie om je werk zorgvuldig uit te voeren. Met mijn veertig jaar ervaring in diverse onderwijsfuncties, voel ik me een vakman. Ik kan hierdoor het bestuur de juiste vragen stellen en beoordelen of ze de juiste afwegingen maken op onderwijsbeleid."

Omgeving

“Onderwijs is een spiegel van de maatschappij. Onderwijs dient een persoonlijk, maar ook een maatschappelijk belang. Ik vind het dan ook belangrijk te zien of beleid erop gericht is dat de maatschappij zichtbaar is in een school. Daarbij maak ik de kanttekening dat er hypes zijn, zoals de iPad-scholen. Ik ben niet tegen de iPad, ik heb er zelf ook een. Maar als het middel centraal staat in plaats van de interactie tussen leerkracht en kind, dan gaat er iets niet goed naar mijn idee. Niet voor niets sluiten veel van deze scholen. Natuurlijk verandert de maatschappij snel. Maar dat deed het 100 jaar geleden ook, ik heb mijn gehele loopbaan niet anders gehoord. Het is belangrijk in te spelen op de veranderingen die ertoe doen. Als de leerkracht midden in de maatschappij staat, dan komt het met het onderwijs en de kinderen ook goed.”

Onderzoek

“Toezichthouders moeten beoordelen of de besluiten en plannen van het bestuur realistisch zijn. Daarvoor moet je beleid goed onderzoeken. Dat doe je niet alleen door papieren te lezen. Je gaat ook andere bronnen raadplegen, met leerkrachten, ouders, directeuren en leerlingen in gesprek. Je ontdekt wat het beleid inhoudt en wat je ervan terugvindt op de scholen. Hoe pakt het uit? Zo vorm je ook een beeld of het bestuur de juiste keuzes maakt. Een leuk en interessant aspect van het toezichthouderschap.”

Toekomst

“Toekomst hangt samen met omgeving wat mij betreft. Een belangrijk onderdeel van de SBA is een visie op lange termijn op te stellen. De komende vier, vijf jaar bekijken is een hele kunst. Besturen hebben nu te maken met demografische krimp. Je kunt er niets aan doen, maar je moet er wel op inspelen. Hoe doet het bestuur dat en snijdt dat hout? En een lerarentekort, hoe ga je daarmee om? Dat zijn lastige onderwerpen, waar Jong Leren goede plannen voor heeft. Niet afwachten, maar een actieve houding aannemen hoort daarbij. Dus wordt tijdig aan fusies gedacht en zijn er goede contacten met andere stichtingen. Het is belangrijk over grenzen van je eigen poort heen te kijken.”

NIEUW WOORD: Intuïtie

“Dit woord mis ik in het web. Voor mij als toezichthouder begint een onderzoek namelijk altijd met intuïtie. 40 jaar onderwijservaring vertelt me of ik ergens vraagtekens bij moet plaatsen. Klopt dit wel? Het helpt me informatie te duiden. Als ik iets vreemd vind, dan ga ik op onderzoek uit en controleer of mijn intuïtie klopt. Het is de start van elk proces om verder te komen.”

Beste Sander

Al enige tijd verschijnen op sociale media brieven waarin leerkrachten zich wenden tot de huidige demissionaire staatssecretaris van Onderwijs.

Ik heb me voorgenomen elke brief met aandacht te lezen.

Er staan veel waarheden in. Helaas vaak met een toon die me doet denken aan een klein zwart kuikentje met een eierschaal op z'n koppie. Ik ben zelf ook in de pen gekropen:

Beste Sander,

Veel mensen wenden zich middels een brief tot jou. Ik ga geen brief schrijven met voorbeelden hoe veel werkdruk ik ervaar. Ik heb ooit op een verjaardag iemand die mij niet kende op de volgende manier uitgelegd wat mijn werk behelst. Ik vertelde hem dat ik manager ben van ongeveer 30 mensen die gemonitord moeten worden. In ieder geval drie keer per jaar moet ik via een rapportage en mondelinge toelichting aan hun afdelingsleiders terugkoppelen hoe zij zich ontwikkelen. Verder is het zo dat ik deze groep in drieën kan delen, waarbij elke groep z'n eigen targets heeft. Een onafhankelijk instituut toetst de voortgang op die targets twee keer per jaar met een uitgebreid assessment. Voor de mensen die onvoldoende scores, dien ik een apart plan te schrijven met persoonlijke doelen, die in de regel om de zes weken worden besproken met de afdelingsleiders. Wie uitmuntend scoort, krijgt een plan met meer uitdagende doelen. Ook deze worden gemonitord.

De tijd tussen de assessments probeer ik die ontwikkeling te voeden. Verder moet ik werken aan speerpunten die vanuit hogere lagen van de organisatie zijn geformuleerd. Hierover vergaderen we na mijn dienst voor dertig man.

Sander, zo kan ik nog wel even doorgaan. Toen de man mij vroeg: “Bij welk bedrijf werk je dan?”, vertelde ik hem dat ik leerkracht ben. Zijn mond viel open...

Fijne vakantie! Kees Kloost

SAMEN BOUWEN AAN GOED ONDERWIJS

Om tafel over personeelstevredenheid
"Jong Leren mag meer prikkelen om samen te werken"

De resultaten van het personeelstevredenheidsonderzoek zijn binnen. Voor veel scholen is het een bevestiging van dingen die ze al weten, voor sommige scholen bevatten de resultaten misschien een kleine verrassing en voor het CvB is het een extra manier om te zien wat er speelt op de scholen. Hoewel het lastig is de algemene cijfers diepgaand te analyseren, is het wel leuk om in gesprek te gaan over verschillende onderwerpen.

Wie zitten er aan tafel?

Paul Bronstring (CvB-lid), **Pam van Montfort** (leerkracht Jacobaschool), **Donna van der Veldt** (leerkracht De Ark Heemstede), **Alma Pereboom** (stafmedewerker P&O), **Jeannette Kemp** (directeur St. Theresiaschool) en **Hans Ettema** (directeur Antoniuschool R).

Stelling 1***Biedt Jong Leren voldoende ruimte en uitdaging om je te ontwikkelen en samen te werken?***

Als initiatiefnemers van LIDO weten Pam en Donna als geen ander wat schooloverstijgend samenwerken oplevert. "Er is zoveel kennis in de organisatie, daar moet je iets mee doen. Ruimte hebben wij volop gekregen, maar je moet zelf actief zijn. Wij willen het onderwijs inhoudelijk verbeteren, maar in je eentje red je het niet. Bovendien word je van schooloverstijgend samenwerken heel erg blij", lachen ze.

Jeannette is dit schooljaar gestart als directeur op de St. Theresia: "Ik vond het tijd om op een andere school nieuwe uitdagingen aan te gaan en ben blij dat ik binnen Jong Leren die ruimte heb gekregen. Ook mijn team kijkt regelmatig buiten de grenzen van de school, bijvoorbeeld tijdens de mobiliteitsdagen. En twee leerkrachten zitten in een leerteam om kennis te halen en te brengen." Ook Hans zijn team wil graag kennis delen, maar zoekt nog naar concrete opbrengsten. "Ik benoem vaak de voordelen op lange termijn, het verlagen van de werkdruk bijvoorbeeld. Maar leren en ontwikkelen door met elkaar te praten is als werkvorm in het onderwijs nog niet zo bekend. Dat heeft tijd nodig." Pam vindt het jammer dat veel mensen samenwerken zien als iets wat energie kost. "Met elkaar over onderwijs praten levert vooral energie op! Hopelijk kunnen we dat aspect overbrengen."

Paul beaamt dat er voor Jong Leren nog een stap te maken valt op dit gebied.

"Al is het alleen maar in het vertellen hoe en wat er gebeurt. Succesverhalen spreken! En als ik hoor dat steeds meer mensen afkomen op de leerteam-bijeenkomsten, ondanks de fysieke afstanden tussen scholen, dan stemt mij dat positief." Volgens Donna zou afstand geen probleem moeten zijn: "Voor een cursus moet je soms ook naar Utrecht."

Pam denkt dat het komt doordat mensen die nu in een leerteam stappen, zich waarschijnlijk niet beseffen dat het een vorm van professionaliseren is. "Als we dat kunnen overbrengen op onze collega's, zullen afstanden steeds minder vaak een rol spelen."

Donna: "We gaan ons volgend jaar ook richten op het koppelen van het scholingsplein en leerteams. Want de manier waarop je leert maakt niet uit, maar dat je leert is essentieel."

Daar is Alma het mee eens: "Ik heb al veel geleerd in de korte periode dat ik bij Jong Leren werk en ervaar veel ruimte om te ontwikkelen, zoals de loopbaangesprekken.

Tineke (Puts) en ik hebben beiden onze eigen expertises en vullen elkaar goed aan."

Paul erkent dat er voor het bestuur ook een taak is weggelegd om mensen te blijven prikkelen en stimuleren. "We kunnen elkaars expertise gebruiken, maar ook samen expertise ontwikkelen, zodat je minder afhankelijk wordt van externen." Volgens Alma speelt zicht op talenten daarbij een grote rol. "Als je in een database kunt opzoeken bij wie je moet zijn met een specifieke vraag, dan is dat een mooie stap voorwaarts."

Stelling 2

Ik heb onvoldoende zicht op wat het CvB voor mij als medewerker doet

Het valt Hans op dat de stelling negatief geformuleerd is. Paul haakt daarop in. "Ik zie dat we een drie scoren. Net geen punt om je op te profileren, of te ontwikkelen. We werken aan onze zichtbaarheid door schoolbezoeken, maar we hebben nog steeds niet alle scholen gehad. Ik kan me dus voorstellen dat sommige medewerkers de zichtbaarheid niet voldoende vinden." Donna: "Als ik iets nodig heb, dan kan ik bij het CvB terecht."

Jeannette merkt op dat deze discussie ook is gevoerd bij het directieboard. "Hoe zichtbaar wil je zijn? Bij mij op school is laag gescoord. Maar hoe erg is dat? Is het niet vooral belangrijk dat het CvB de directeuren ondersteunt?"

Paul benadrukt dat hij de lijn met het personeel graag kort ziet. "Voor zichtbaarheid zou ik wel een hoge score willen hebben. Aan de andere kant ben ik het met Jeannette eens dat de dagelijkse leiding bij de directeuren ligt. We proberen ons te laten zien, ook door bijvoorbeeld een verjaardagskaart te sturen, omdat je wilt dat mensen zich betrokken voelen bij Jong Leren. Ook proberen we bij bijzonderheden, zoals LOF-aanvragen en afscheidsavonden, de aandacht te geven die deze mensen verdienen." Hans vindt het prettig dat hij inmiddels steeds beter weet bij wie van de CvB-leden hij moet zijn met bepaalde vraagstukken: "Voor leerkrachten zijn die portefeuilles niet belangrijk, maar weten wie wie is, lijkt me wel prettig voor hen."

Pam vindt het vooral waardevol regelmatig met diverse geledingen uit de organisatie om tafel te zitten. "Als we inhoudelijk over onderwijs praten, zoals in de LIDO-groep, dan vind ik het fijn dat het CvB daar ook een rol bij speelt. En ook al heeft iedereen een andere rol, we zijn gelijkwaardig in deze gesprekken. Dat vind ik mooi en bijzonder." Alma knikt instemmend, maar merkt ook op dat voor de gehele staf zichtbaarheid iets is om aan te werken. "Nu ik langs de scholen ga, hoor ik dat niet altijd helder is wat wij kunnen betekenen. Daar werken we aan."

Stelling 3***Goede 'huisvesting en voorzieningen' zijn van grote invloed op mijn werkplezier***

Huisvesting en voorzieningen is een onderdeel uit het onderzoek dat Paul goed heeft geanalyseerd. "Wat er op een schoolplein staat is sterk afhankelijk van eigen initiatieven en sponsoring. Steeds meer scholen weten daar de weg in te vinden.

Netheid en hygiëne blijft een heikel punt. De kwaliteitsmetingen van de schoonmaak zijn niet slecht. Maar we kunnen het met zijn allen wel netter houden op school." Hans knikt instemmend: "We denken nog steeds dat kopjes vanzelf in de vaatwasser rollen."

Paul: "In het onderwijs hebben we de neiging te denken dat alles ooit nog eens van pas komt. **Poppenwiegjes van lieve oma's, durven we niet te weigeren, of weg te gooien** en belanden uiteindelijk in een nis, of op een zolder."

Hoewel Jeanette net als haar team niet echt te spreken is over de schoonmaak op haar school, vindt ze wel dat je er ook zelf invloed op hebt. **"Natuurlijk is zo'n enquête een mooie reden om weer even te klagen, maar als de school niet opgeruimd is, wordt er gewoon slechter schoongemaakt.** Gelukkig heb ik een geweldige conciërge die ook veel schoonmaakwerkzaamheden oppakt."

Natuurlijk werkt Donna ook graag op een schone school. Toch heeft het voor haar geen enorme invloed op het werkplezier. Pam denkt daar hetzelfde over. "Maar het schoolplein heeft wel invloed op de start van je lessen. Als kinderen genoeg ruimte hebben, dan is er minder gedoe en dat werkt prettiger." Dat ziet Jeannette ook in. "Mijn leerlingenraad heeft zich hard gemaakt voor een voetbalveld. Dat geeft veel rust. Nu staat er nog een duur freerun-parcours op de wensenlijst."

Het gesprek loopt ten einde. Echte verrassingen kon niemand ontdekken in de onderzoeksresultaten. Wel viel het Jeannette op dat kinderen veel opmerkingen hadden over Engels. "En dat hoorde ik van meer collega's." Hans voelt een leerteam aankomen. Volgens Pam zijn veel ontwikkelpunten uit het onderzoek gericht op leren met elkaar. "Ik denk dat de leerteamresultaten nog niet voldoende zichtbaar zijn om andere collega's te stimuleren, maar daar werken we hard aan." Alma vindt het mooi om te zien dat de betrokkenheid goed gewaardeerd wordt. "En dat men voldoende uitdaging ervaart in werken bij Jong Leren. Laten we dat uitbouwen."

Snapshots

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

- 1 't Venne – Wij deden een kunstproject over het plastic soep-probleem: Plastic Fantastic. 2 Antoniussschool (K) – De eerste officiële kinderraad in de Gemeente Haarlemmermeer! Onze groep 7 heeft hieraan meegedaan. 3 De Graankorrel – Elise doet haar pitch om kinderburgemeester van Aalsmeer te worden. 4 Halverwege – Wat spannend voor groep 1-2: diepzeeduiken op zoek naar mooie vissen in de onderwaterwereld. 5 Nicolaasschool – Een pushbericht op de schoolapp op zondagavond, de volgende dag waterfestijn op het plein! 6 De Tweemaster – Groep 8 bezocht de Tweede Kamer. 7 Suzanne Confurius – Ontwerp en bouw je eigen vuurtoren tijdens de vrijdagmiddagateliers. 8 St. Theresia – Groep 8 op weg naar het scoutinghok in Lisse: het begin van een geslaagd kamp. 9 St. Franciscus (H) – Bouwdag voor de kinderen van groep 1-2. 10 De Ark (NV) – Thema 'Vervoer' bij de groepen 1-2. De brandweer kwam langs. 11 CvB – Bezoekt De Paradijsvogel in juni. 12 Aloysiusschool – Fruitjes & Smoothies heet de echte onderneming van groep 8 van Rob Storm. 13 Bommelstein, Nieuw-Vennep – We staken! En dus yoga tijdens het eerste uur tegen de werkstress.

“Een studiereis is een boost om jezelf te ontwikkelen!”

Valeska ging op studiereis naar de Noordse driehoek

Valeska Wolfs is leerkracht in groep 6/7 van De Gaandeweg in Zwanenburg. Ze geniet volop van de kinderen in deze leeftijdsfase. Na 22 jaar onderwijs was ze wel toe aan een oriëntatie op haar vak en besloot ze de MasterSEN opleiding tot gedragspecialist te doen. Onderdeel van deze studie is een internationale reis maken. Een grote kans voor Valeska.

“Mijn keuze viel op een reis naar de Noordse Driehoek. Ik had veel gehoord over Zweden en de ruimte binnen het onderwijssysteem, maar ook over Finland vanwege het nieuwe curriculum. Ik hoopte ook aansluiting te vinden bij de Noordwijkse methode, die wij op school gebruiken. Mijn onderzoek ging over samenwerkend leren, dus daar heb ik me tijdens de reis op gefocust. Voor de subsidiëring van de reis heb ik aangeklopt bij het bestuur. Ik dacht: als ik hen laat zien hoe belangrijk dit is voor de ontwikkeling van de school en mogelijk ook voor het bestuur, dan is er vast iets mogelijk. Dat het is gelukt, voelde als een warm gebaar en blijk van waardering.”

Thematisch werken

“In Zweden zag ik scholen met veel ruimte en spelruimtes. Soms zelfs een heel park. Het ICT-gebruik daar viel me tegen, het is minder geïntegreerd dan bij ons. Kinderen met speciale onderwijsbehoeften worden extra ondersteund. Op één school stond een zon op de muur met de tekst: ik zoek een kameraadje. Kinderen die even niemand hebben gaan daar staan en worden opgehaald door andere kinderen. Als dat niet gebeurt, komt de leerkracht met hen praten.

Het tweede land was Estland. Ik had het niet verwacht, maar wow! Het niveau is daar goed: thematisch, vanuit missie en visie, maatschappijgericht. Kinderen leren echt wie ze zijn en wat ze kunnen betekenen voor de wereld. De oplossingsgerichte aanpak is daar heel duidelijk zichtbaar. Ze werken niet met rapportcijfers, maar aan een portfolio die kinderen presenteren aan elkaar, ouders en leerkrachten. Ze mogen dan ook vertellen waar ze trots op zijn. Kinderen werken met eigen doelen en tussendoelen en er is veel aandacht voor de competenties, niet alleen de cognitieve kant. De kinderen komen daar erg relaxed en happy over. In het Finse Helsinki bezocht ik een school waar een Nederlander als leraar bewegingsonderwijs werkt. Basis- en middelbaar onderwijs zaten daar onder een dak. Men werkt er klassikaal, met krijtbord. ICT is een apart vak. Ik was verbaasd, omdat dit mijn beeld van Finse scholen tegensprak. Het nieuwe curriculum: aandacht besteden aan vaardigheden, leren leren, zinvol leren, heb ik helaas niet kunnen ontdekken.”

We doen het goed

“Ik heb veel inspiratie en kennis opgedaan. En ik realiseer me dat we het best goed doen in Nederland. Als persoon heb ik veel geleerd: alleen reizen met mensen die je niet kent, nieuwe dingen zien en horen: een boost voor mijn persoonlijke ontwikkeling. Dat gun ik al mijn collega's. We leren al in school, maar zo'n reis kan leerkrachten ook helpen eigen waarden te ontwikkelen.”

In het basisonderwijs werken

Babeth Post, leerkracht De Tweemaster

“Er zijn veel te weinig mannen in het basisonderwijs. Bij ons lopen er maar drie rond: een directeur, een conciërge en een leerkracht. Een gevarieerde groep zou nóg leuker en gezelliger zijn. Ook voor de kinderen, want meesters hebben nu eenmaal andere inzichten in kinderen. Grappig genoeg werken de mannen met wie ik destijds op de pabo zat, waaronder Wietse Algera, allemaal nog in het onderwijs. Om het mannentekort op te lossen denk ik dat we bij de jonge jongens moeten beginnen. Hen laten zien dat ons beroep veel meer is dan verzorgen en kinderen bij de hand nemen. Ook in een kleutergroep valt veel te leren. Nu we meer groepsdoorbrekend werken, zie ik hoe goed sommige jongens groepjes begeleiden, talent! Die jongens moeten we straks voor een maatschappelijke stage naar onze scholen terughalen en laten zien wat ons vak echt behelst!”

Daniëlle Bouman, leerkracht Polderrakkers

“Er zijn onvoldoende mannen in het onderwijs, daar hoef ik niet lang over na te denken. Als we eens een mannelijke invaller hebben, dan zie ik meteen dat kinderen heel enthousiast op de meester reageren. Ik denk dat een man voor de klas een andere dynamiek met zich mee brengt. Kinderen vragen zich in mijn klas ook weleens hardop af ‘Waarom zijn er zo weinig meesters op school?’.

Dat mannen minder snel kiezen voor het onderwijs heeft volgens mij twee belangrijke redenen. We hebben volgens mij toch een beetje te kampen met een imago probleem. Daarnaast is er in de afgelopen jaren ook veel bezuinigd op het onderwijs. Qua salaris, doorgroei mogelijkheden en carrière perspectief. Ook zijn er minder mogelijkheden dan binnen het bedrijfsleven. Ik denk dat de maatschappij van mannen verwacht dat mannen zich toch meer op deze punten richten. Het onderwijs lijkt dan toch meer een ‘zorgsector’.”

(on)voldoende mannen

Gonny Hameetman, leerkracht De Meerbrug

"Bij ons op school werken behalve de gymleraar geen mannelijke collega's. En dat is toch best wel jammer. Behalve dat het goed zou zijn voor de

afwisseling bij de kinderen, zouden waarschijnlijk de gesprekken in de lerarenkamer ook wat gevarieerder zijn. Voor vooral de jongens zou het goed zijn af en toe een meester te hebben. Meesters gaan toch met veel zaken anders om. Minder regeltjes en wat meer tijd voor sport, voetbal en geintjes. Daarnaast hebben ze vaak ook wat meer begrip voor de drang naar bewegen bij jongens. Toch snap ik wel dat er steeds minder mannen voor het basisonderwijs kiezen. Ik denk dat de oorzaak ligt in het feit dat ze 'al het werk buiten het lesgeven' als minder leuk en uitdagend ervaren. Al vinden vrouwen dat ook niet allemaal even leuk, hoor."

Jorn van den Eijkhof, leerkracht Jacobaschool

"In Nederland zijn zeker te weinig mannen werkzaam in het basisonderwijs, want 50-50 is volgens mij voor iedereen de beste mix. Gelukkig heb ik zelf altijd genoeg mannelijke collega's om me heen, dat werkt prettig. Je voert andere gesprekken, hebt andere

humor. Ik ervaar dat het vooral voor bovenbouwleerlingen goed is om afwisselend een juf of een meester te hebben. Sommige dingen bespreken meisjes nu eenmaal liever met een vrouw en jongens met een man. Ik kan dat met mijn vrouwelijke duo-collega heel goed ondervangen. Op de pabo leerde ik tijdens stages: dit is wat ik wil! De jongens die bij mij stage komen lopen, houd ik graag de mooie en ingewikkelde kanten van ons vak voor waar ik zo enthousiast over ben. Ik hoop dat dat aantekelijk werkt."

Sander van Arkel, vakleerkracht gym, Antoniusschool

"Mijn mening is dat er veel meer mannen bij moeten in het onderwijs! Meer mannen in het

onderwijs is belangrijk voor kinderen, maar ook binnen een team.

Mannen kunnen de vrouwen aanvullen en hebben soms net andere inzichten. Als de leerlingen met juffen én meesters in aanraking komen, dan krijgen ze een breder aanbod en dus meer diversiteit in de lessen. Een meester kan voor jongens dienen als rolmodel. Elke leerling zou op de basisschool minimaal twee keer een meester gehad moeten hebben. Nu is het soms maar een keer, of zelfs helemaal niet. Meesters dragen op een andere manier gezag over en dat is belangrijk om te leren. Later zullen ze in het werkende leven ook met mannen en vrouwen om moeten kunnen gaan."

Hanneke van der Zwaag van De Brug en Marjolein Lambert van de Aloysiuschool kwamen elkaar regelmatig tegen bij de GMR. Ze zitten ook samen in het leerteam groep 1-2.

Wij leren samen

Omdat leerteams nog niet volledig zijn ingeburgerd in de organisatie, is het zoeken naar de juiste werkwijze. Het leerteam heeft inmiddels op vier verschillende locaties vergaderd en steeds sloten er nieuwe collega's aan en soms haakten er een paar af.

"Dat is logisch", vindt Marjolein. "Voor mij is het een fijne plek om met andere collega's inhoudelijk te praten over het kleuteronderwijs. Wat het voor de praktijk gaat opleveren, is mij nog niet geheel duidelijk. Volgend jaar gaan we verder met het leerteam en hoop ik nog meer ervaringen uit te kunnen wisselen met collega's."

Groepsdoorbrekend werken

Hanneke ervaart ook dat het leerteam nog in de kinderschoenen staat, maar is positief. "Ons voornaamste doel is de overgang van groep 2-3 versoepelen. Op De Brug zijn we daar al ver mee. Bij de kleuters werken we drie middagen in de week groepsdoorbrekend. In het leerteam is dat ook besproken en ik kan mijn ervaringen delen. Wij gaan volgend jaar ook groep 3 erbij betrekken en krijgen daarvoor veel ruimte van onze directeur. Omdat veel scholen nog niet zo ver zijn, kunnen we elkaar op weg helpen."

Professionele opzet

De toegevoegde waarde voor een leerteam zit volgens Hanneke vooral in het uitwisselen van informatie. "Je hoeft niet allemaal opnieuw het wiel uit te vinden. Bovendien vind ik het heel leuk om met collega's van andere scholen over werken met kleuters te praten. Voorheen heb ik ook weleens in een leerteam gezeten, maar nu komt het beter uit de verf. Het is mede door Pam en Donna professioneler opgezet. Je doet veel inspiratie op."

Jong geleerd

Liefde voor de natuur

Lian van de Wassenberg, leerkracht St.

"Mijn liefde voor de natuur heb ik van mijn ouders meegekregen." Als kind ging Lian van de Wassenberg met haar ouders en zusje iedere zondag wandelen in de bossen in de buurt van Eibergen, een klein dorpje in de Achterhoek, tussen Enschede en Winterswijk.

Een paar uur wandelden zij daar dan rond. "In de herfst zochten we eikels en kastanjes en in de winter werd er gesleed. Ook rondom ons huis was er volop natuur: een grote tuin van 3.000 vierkante meter waar zelfs damherten rondliepen. Dat was een hobby van mijn vader." Als kind stookte Lian vuurtjes in

Een hobby, een passie, sporten, een vrijwilligersfunctie, dit doen jouw collega's na schooltijd:

Bijna iedere zondagochtend is Geri Roholl, leerkracht Franciscusschool Haarlemmerliede, met haar man en hond Astra te vinden in Schagerbrug. Daar volgen ze een hondentraining. Geri: "Onze hond is een Hovawart, wat hofwachter betekent. Een eigenzinnig ras, waarmee je een goed contact moet en kan opbouwen. Aankomende hondbezitters wordt dan ook afgeraden als eerste hond een Hovawart te nemen."

Geri heeft als kind altijd een hond gehad en toen zij later weer de gelegenheid kreeg qua tijd, hebben ze weer een puppy genomen. Hen werd al snel aangeraden een hondentraining te volgen. Zo kwam ze meer te weten over therapiehonden, die bijvoorbeeld oudere mensen of mensen met alzheimer prikkelen contact te maken. "Hovawarts zijn hier hiervoor zeer geschikt, omdat het van nature afwachtende honden zijn. In juli krijgen we een puppy en hem of haar ga ik via een training opleiden tot therapiehond. Ik weet nog niet welke puppy wij krijgen. De fokkers komen bij de aspirant-baasjes langs en geven vervolgens advies welke pup het beste bij je past", licht Geri toe.

"Ik werd enthousiast om zelf een therapiehond te hebben toen ik met een kennis met alzheimer ging wandelen en merkte hoe positief hij reageerde op de aanwezigheid van onze huidige hond. Ook de kinderen in mijn groep weten dat ik op een puppy wacht en ik heb hen al een filmpje laten zien van het nest. Ook Astra komt regelmatig terug in de verhalen die ik de kinderen vertel."

De invulling voor de komende zomervakantie van Geri staat dus al vast: de hondentraining!

Theresiaschool

de tuin en ze bouwde er hutten. Ook werd er in de winter geschaatst. "Toen had je meer echte winters. Wij schaatsten op een natuurijsbaan en gingen even naar huis om chocolademelk te drinken." Nu woont Lian in Haarlem, weliswaar met natuur in de buurt, maar volgens haar zoontje zijn er enkel bij opa en oma

echte bossen. Toch is Lian met haar gezin vaak buiten te vinden. Op zaterdag rondom het rugbyveld waar man en zoon spelen en op zondag gaan ze graag naar het strand of naar de duinen. Lekker buiten! Ook zijn ze echte ouderwetse kampeerdere die dat nog zonder stroom

doen. "We koelen ons drinken gewoon in een bak koud water", zegt Lian. Voor deze zomer ligt de bestemming min of meer vast: het wordt een rustige camping in de buurt van Carcassonne in Frankrijk. En in de winter? Natuurlijk skiën in Oostenrijk: ook weer met het gezin heerlijk buiten!"

Fruities & Smoothies: ondernemen in de klas. Groep 8 van de Aloysiusschool in Overveen durft het aan

Foto: MiFoto, Miranda Bruinsma

“Het belangrijkste dat we hebben geleerd? Goede communicatie is noodzakelijk!”

Met ondersteuning van hun meester Rob Storm hebben de leerlingen van groep 8 in de afgelopen weken gewerkt aan een ondernemingsproject. Dat is te zien in de klas: overal zie je fruit, bekertjes, mesjes en snijplanken. Dé voorwaarde voor het starten van het project was namelijk dat het ‘echt’ moest zijn. Met elkaar hebben de kinderen via ‘pitches’ gekozen voor het verkopen van fruit. “Fruit verkoopt makkelijker dan auto’s en je maakt meer winst. Eerst was er het idee te werken met ‘buitenbeentjes’, fruit en groente met een butts. Dat is helaas niet gelukt”, aldus de voorzitters van de functiegroepen.

Het lokaal hangt ook vol plannen, afspraken en posters van Artsen zonder grenzen (AZG). Want de opbrengst van het project is voor dit goede doel dat de groep zelf koos. “We hebben een vertegenwoordiger van AZG uitgenodigd die over de organisatie heeft verteld. Ze werken voor veel mensen en zijn onpartijdig. Dat sprak ons aan.” De kinderen hopen uiteindelijk ongeveer € 1.500 over te kunnen maken naar de organisatie.

Sollicitatietraining

De vier voorzitters vertellen enthousiast hoe het project is verlopen. Want, hoe word je nu voorzitter? “Alle kinderen mochten zich melden. Met een ouder hebben we een sollicitatietraining gedaan en vervolgens hebben we brieven geschreven en zijn wij geselecteerd.”

Er werd gewerkt met drie groepen: de koks/recepten, financiën en reclame. “Om sponsors te vinden moest een nieuw e-mailaccount worden aangemaakt. Via Cloudwise hebben we dat zelf geregeld.”

De voorzitters zetten de andere kinderen aan het werk, want er was veel te doen. “Er moest een website komen, recepten, een logo en naam voor het project, materialen moesten worden ingekocht, flyers geregeld en sponsors gezocht. Meneer John van Veen heeft ons ook gesponsord, in ruil voor een interview in het personeelsblad van Jong Leren.”

Overleggen en bijhouden

Op Koningsdag werden in Overveen smoothies en receptenboekjes verkocht. “Dat was veel werk: we moesten rooster maken, stroom regelen, mixers en mesjes verzamelen en natuurlijk wilden we een leuke verkoopkar. Dat laatste lukte via een moeder. Voor de boekjes is een drukkerij gevonden, maar het in elkaar zetten hebben we zelf gedaan.” Op school hebben de kinderen een week lang fruit geregeld voor de 150 schoolgenootjes die een abonnement kochten. De voorzitters hielden elke dag bij wat er moest worden gedaan. Ook werd elke dag in de klas besproken hoe het proces verliep.

Leren samenwerken

Het was een leerzaam project, vinden de voorzitters. “We hebben geleerd hoe je een onderneming opstart, welke taken er zijn en hoe je met elkaar communiceert.” Een van de kinderen vertelt dat zijn groepje weleens ruzie maakte. “Ik heb geleerd hoe ik dat kon oplossen en dat met schema’s werken kan helpen. Zo hebben we leren samenwerken. Het allerbelangrijkste is goed communiceren en geen dingen doen zonder toestemming van elkaar.” Ze hebben ook nog een goede tip: overleg elke dag en zorg ervoor dat een paar mensen van alles op de hoogte zijn. Een goede controle en taakverdeling zijn noodzakelijk.

Pak jij de volgende ‘open space’?

De laatste pagina van JL.nu staat open voor jou! Weet jij alles van omgaan met tieners, heb jij je verdiept in ICT in de klas, of wil jij je kennis delen over een ander onderwijsgerelateerd onderwerp?

Mail dan een korte motivatie naar redactie@JL.nu waarom jij de volgende open space zou moeten vullen.